

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

11 липня 2024 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області під головуванням
судді -

Сівчука А.Є.

за участю секретаря -

Артисюк Д.В.

прокурора -

Костюка О.С.

захисника -

Романовського В.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Луцьку, в порядку спеціального судового провадження, кримінальне провадження № 4202213260000058 від 18.04.2022 про обвинувачення **Зінченко Іни Вікторівни**, 30.05.1972 року народження, уродженки с. Журавка Міловського району Луганської області, українки, громадянки України, з вищою освітою, працюючої помічником прокурора прокуратури Станично-Луганського району Генеральної прокуратури ЛНР, що діє на території смт. Станиця Луганська Щастинського району Луганської області (окупована території України), зареєстрованої та проживаючої смт. Станиця Луганська, вул. 5 Лінія, 48/28 Щастинського району Луганської області, раніше не судимої, -

- за ст.111-1 ч.7 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Зінченко І.В., будучи громадянкою України, водночас сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації і державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, та агресивну ідеологічну мотивацію, включаючи роздмухування такої мотивації в інших, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, в квітні 2022 року вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території смт. Станиця Луганська Щастинського району Луганської області у своїх особистих інтересах, обійнявши посаду в незаконно створеному органі, наділеному функціями незаконного правоохоронного органу - так званій прокуратурі.

Зокрема, обвинувачена Зінченко І.В., вступивши у злочинну змову з представниками держави-агресора, її збройних формувань та окупаційної адміністрації держави агресора щодо співпраці до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території Луганської області та встановлення окупаційних органів влади на цій території, поширення окупаційною владою інформаційної діяльності з цього приводу, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно погодилась на пропозицію таких представників на зайняття адміністративної посади в незаконно створеному псевдо правоохоронному органі - «прокуратурі Станично-Луганського району «ЛНР» та відповідно в квітні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, добровільно зайняла в указаному незаконному правоохоронному органі посаду «помічника

прокурора прокуратури Станично-Луганського району Генеральної прокуратури «ЛНР», що діє на території смт. Станиця Луганська Щастинського району Луганської області.

Отже, Зінченко І.В. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 Кримінального кодексу України, а саме умисні дії, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Обвинувачена Зінченко І.В., будучи неодноразово повідомленою в порядку передбаченому КПК України, про місце дати і час розгляду справи, в судові засідання не з'явилася, про причини неявки до суду не повідомила. Зокрема, суд належно повідомляв обвинувачену про розгляд справи, здійснюючи повідомлення про призначені судові засідання в Луцькому міськрайонному суді Волинської області в газеті «Урядовий кур'єр», внесенням інформації на офіційному веб-сайті суду та на сайті Офісу Генерального прокурора.

Досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні за підозрою Зінченко І.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 111-1 ч.7 КК України, здійснювалось в порядку спеціального досудового розслідування на підставі ухвали слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 26.09.2022.

Також відповідно до ухвали суду від 14.02.2024, здійснено спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченої Зінченко І.В..

У судовому засіданні допит обвинуваченої Зінченко І.В. не здійснювався через проведення судового розгляду в порядку спеціального судового провадження на підставі ст.323 ч.3 КПК України.

Судом встановлено, що дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченої (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення та судом використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченої, зокрема, право на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя.

Дорученням Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області адвоката Романовського В.О. уповноважено у межах процесуальних прав і обов'язків, визначених ст.ст.46,47 КПК України, забезпечити безоплатну вторинну правову допомогу Зінченко І.В..

У свою чергу суд звертає увагу на те, що всі наведені вжиті заходи вказують на те, що обвинувачена була поінформована належним чином про дати слухання справи, а також дотримані її права на належне представництво у суді.

Дослідивши під час спеціального судового провадження в судовому засіданні надані стороною обвинувачення докази, суд вважає, що винуватість Зінченко І.В. у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення підтверджується наступними доказами:

- **показами даними в судовому засіданні свідком Потаковим А.А. (в режимі відеоконференцзв'язку)**, який показав, що з 2017 року працює в органах прокуратури. 24.02.2024 коли розпочалась збройна агресія рф, він виїхав на підконтрольну територію України. На початку квітня 2022 року під час здійснення моніторингу соціальних мереж, зокрема сторінки «генеральної прокуратури ЛНР» в «Instagram» та «YouTube» побачив відеозапис від 01.04.2022 на якому приймали присягу працівники прокуратури «ЛНР». На указаному відеозаписі з текстом на російській мові була зазначено, що у звільненому Луганському районі приступили до виконання обов'язків працівники прокуратури «ЛНР», які є новопризначеними працівниками прокуратури та слідчими, принесена присяга народу республіки та прокуратури «ЛНР». Під час перегляду відеозапису побачив, що у приміщенні де знаходився герб та прапори «ЛНР» та рф знаходились 16 чоловік у військовій формі, які приймають присягу, серед яких він побачив Зінченко І.В. (сьома з права на ліво). З 1997 року він працював в органах внутрішніх справ, а саме Луганському районному

відділ міліції, де вже працювала Зінченко І.В. спочатку в паспортному столі, потім працювала слідчим. В 2014-2015 році вона звільнилась з органів внутрішніх справ. Станом на 2022 рік Зінченко І.В. працювала в Пенсійному фонді;

- **показами даними в судовому засіданні свідком Рабочим Д.А. (в режимі відеоконференцзв'язку)**, який показав, що Зінченко І.В. знає у зв'язку з тим, що вона колишня слідча Станицьо-Луганського районного відділу поліції Луганської області по розслідуванню злочинів проти життя та здоров'я. Він займав у 2005-2006 роках посаду начальника указанного слідчого відділу. З 2019 року почав працювати в Луганській місцевій прокуратурі № 2, а Зінченко І.В. працювала з 2019 по 2021 рік в місцевому «соцзахисті», а після 24.02.2022 під час здійснення моніторингу соціальних мереж побачив відеозапис та фотоматеріали на яких приймали присягу працівники прокуратури «ЛНР», більшість з них були у військовій формі російського зразку. На указаному відеозаписі було зафіксовано прийняття присяги новими працівниками прокурорами «ЛНР», серед яких він побачив Зінченко І.В.. Це була саме Зінченко І.В., яка приймала присягу помічника прокурора прокуратури Станично-Луганського району Генеральної прокуратури «ЛНР»;
- **протоколом огляду мережі Інтернет від 15.06.2022**, яким виявлено та зафіксовано, що на Інтернет сторінці (сайті) «ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ» (gplnr.su), яку було розміщено 01.04.2022 за посиланням: <http://gplnr.su/novosti-i-sobytiya/6699-novonaznachennymi-prokurorskimi-rabotnikami-i-sledovateljami-prokuratury-prinesena-prisjaga-narodu-respubliki-foto-video.html> здійснено публікацію на якій зображено 16 осіб (9 осіб жіночої статі та 7 осіб чоловічої) 7 особа з права Зінченко І.В., яка приймає присягу в так званій «ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ»;
- **протоколом огляду мережі Інтернет від 26-27.08.2022**, яким виявлено та зафіксовано на сторінці (сайті) «ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА ЛУГАНСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ» (gplnr.su), яку було розміщено 01.06.2022 за посиланням: <https://gplnr.su/novosti-i-sobytiya/6924-rabotniki-prokuratury-stanichno-lugamskogo-rajona-lnr-posetili-centr-socialnoj-reabilitacii-detej-invalidov-foto.html>, публікації із текстом та фотозображеннями, у яких підтверджується, що Зінченко І.В. є співробітником «прокуратури Станично-Луганського району Луганської Народної Республіки»;
- **протоколом огляду електронної сторінки від 29.09.2022 з додатками**, проведено огляд «Указ главы ЛНР об образовании администраций городов и районов Луганской Народной Республики», а також Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 25 квітня 2022 року № 309 (із змінами), яким зафіксовано створення незаконних адміністрацій різного рівня, а сама адміністрації Станицьо-Луганського району ЛНР;
- **відповіддю на доручення Щастинського міжрайонного відділу ГВ ЗНД УСБУ у Волинській області №78/30-5988 від 13.09.2022**, Зінченко І.В. переходиться від органу досудового розслідування на тимчасово окупованій території України та займає посаду «помічника прокурора прокуратури Станично-Луганського району Генеральної прокуратури «ЛНР», що діє на території смт. Станиця Луганська Щастинського району Луганської області.

Відповідно до ст. 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство.

Згідно з положеннями Закону України «Про громадянство України» від 18 січня 2001 року №2235-III, який визначає підстави і порядок набуття та припинення громадянства України, законодавство у цій сфері ґрунтується на принципах: єдиного громадянства, якщо громадянин України набув громадянство іншої держави, то у правових відносинах з Україною визнається лише громадянином України; неможливості позбавлення громадянина України громадянства України; визнання права громадянина України на зміну громадянства;

збереження громадянства України незалежно від місця проживання/ст.2/. Датою припинення громадянства України є дата видання відповідного Указу Президента України /ст.ст.18-19/. Громадянин України, який подав заяву про вихід з громадянства України або щодо якого оформляється втрата громадянства, до видання указу Президента України про припинення громадянства України несе всі обов'язки громадянина України /ст. 20/.

Таким чином, враховуючи приписи ст. 4 Конституції України, ст.ст. 2, 18 та 19 Закону України «Про громадянство України», дотримуючись проголошеного в Україні визнання права громадянина України на зміну громадянства у встановленому порядку, Зінченко І.В. на час поставлених їй у провину подій була громадянкою України.

Усі зазначені докази, суд, відповідно до ст.85, 86 КПК України, вважає належними та допустимими та кладе в основу даного вироку.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначений КПК України, враховуючи, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального провадження створив їм необхідні умови для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, надано не було.

У ряді складів кримінальних правопорушень, у тому числі, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом докази, здобутими в результаті оглядів мережі Інтернет, уповноваженими на це суб'єктами досудового розслідування, встановлено зображення Зінченко І.В. у форменому військовому одязі, займає посаду помічника прокурора прокуратури Станично-Луганського району Генеральної прокуратури «ЛНР», що діє на території смт. Станиця Луганська Щастинського району Луганської області.

Зазначене є беззаперечним свідченням невимушеності її поведінки, відсутності будь-якого примусу щодо неї, а відтак, і цілковитої добровільності її дій.

Окрім того, окупація території Луганської області та встановлення на цій території окупаційних органів влади, мала відкритий характер, а тому Зінченко І.В., маючи вищу юридичну освіту, відповідно, і достатнього рівня спеціальний знань в галузі права, займаючи у незаконному правоохоронному органі на посаді помічника прокурора прокуратури Станично-Луганського району Генеральної прокуратури «ЛНР», що діє на території смт. Станиця Луганська Щастинського району Луганської області, очевидно усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачала суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання, тобто діяла з прямим умислом.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, судом поза розумним сумнівом, достовірно встановлено, що Зінченко І.В. своїми умисними діями, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке, згідно ст. 12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжких злочинів, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу обвинуваченої та обставини, що пом'якшують та обтяжують його покарання.

Обставини, відповідно до ч. 1 ст. 66 КК України, які пом'якшують покарання обвинуваченої Зінченко І.В., судом не встановлені.

Сторона обвинувачення посилалася у обвинувальному акті на наявність обставини,

яка обтяжує покарання, згідно ст. 67 КК України, а саме вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, однак в пред'явленому обвинуваченні, що безпосередньо ставиться Зінченко І.В. у вину відсутнє посилання на вчинення злочину з використанням воєнного стану, тому суд не приймає вказану обставину до уваги, як обтяжуючу, а тому відповідно до ч. 1 ст. 67 КК України, які обтяжують покарання обвинуваченої Зінченко І.В. суд не вбачає.

Приймаючи до уваги характер, ступінь тяжкості та суспільну небезпеку скоєного Зінченко І.В. кримінального правопорушення, відсутність пом'якшуючих покарання обставин, суд вважає, що обвинуваченій необхідно призначити покарання у виді позбавлення волі у межах санкції інкримінованого кримінального правопорушення, з позбавленням права обіймати певні посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності, правоохоронних органах на строк 15 років, з конфіскацією всього майна, що належить їй на праві приватної власності.

При цьому, з огляду на вчинення Зінченко І.В. суспільно-небезпечного кримінального правопорушення у сфері злочинів проти основ Національної безпеки України, а також відсутність обставин, передбачених ст. 66 КК України, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого нею кримінального правопорушення, суд, при призначенні покарання Зінченко І.В. не вбачає підстав для застосування положень ст. 69 КК України.

Таке покарання стосовно Зінченко І.В. на переконання суду, є необхідним та достатнім для її виправлення і попередження вчинення нею та іншими особами кримінальних правопорушень.

Також суд не вбачає підстав для зміни Зінченко І.В. застосованого запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, строк дії якого необхідно продовжити до набрання вироком законної сили.

Початок строку відбування покарання Зінченко І.В., слід обраховувати з моменту звернення вироку до виконання, тобто із дня фактичного її затримання.

Долю речових доказів суд вирішує відповідно до ст. 100 КПК України.

Керуючись ст.ст. 349, 368, 370, 374, 376 КПК України, суд -

У Х В А Л И В :

Зінченко Інну Вікторівну визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ст. 111-1 ч. 7 КК України, та призначити їй покарання, у виді 12 (дванадцять) років позбавлення волі, з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності, правоохоронних органах строком 15 (п'ятнадцять) років та з конфіскацією всього майна, що належить їй на праві приватної власності.

Дію запобіжного заходу у виді тримання під вартою відносно Зінченко І.В. продовжити до набрання цим вироком законної сили.

Строк відбуття основного покарання Зінченко І.В. слід рахувати з моменту її затримання на виконання цього вироку.

Строк додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності, правоохоронних органах, слід рахувати з моменту відбуття основного покарання.

Арешт, що накладений на нерухоме майно підозрюваної Зінченко Інни Вікторівни, 30.05.1972 року народження, що зареєстрована та проживає за адресою: Луганська область, Щастинський район, смт. Станиця Луганська, вул. 5 Лінія, буд. 48 кв. 28, а саме: на земельну ділянку для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, площею 14,96 га за адресою: Луганська обл., Міловський р-н Великоцька сільська рада, кадастровий номер: 4422881100:12:013:0020, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна 1175547344228 -

скасувати.

Речовий доказ – оптичний диск формату DVD-R 16x, марки «HP», загальним об'ємом пам'яті 4,7 GB, на якому міститься папка під назвою «Новоназначенними прокурорськими працівниками і слідователями прокуратури принесена Присяга народу Республіки», у якій міститься 56 файлів, об'ємом 23,1 Мб., що знаходиться при матеріалах судового провадження – залишити при матеріалах судового провадження

Вирок суду може бути оскаржений до Волинського апеляційного суду через Луцький міськрайонний суд Волинської області, протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку суду.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити прокурору та захиснику.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті суду.

Відповідно до ч.15 ст. 615 КПК України суд обмежився проголошенням резолютивної частини вироку з врученням учасникам судового провадження повного тексту вироку в день його проголошення.

ГОЛОВУЮЧИЙ:

